

הע"ז (תל אביב) 16215-12-21 - מדינת ישראל נ' אפי צפריר - ניתן גז"ד

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

הע"ז 16215-12-21
27 נובמבר 2024

לפני : כב' השופטת קארין ליבר-ליון

המאשימה: מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד שני דבש

נגד

הנאשמים: 1. אפי צפריר - ניתן גז"ד 2. קרן בן דוד ע"י ב"כ עו"ד עדי כרמלי

החלטה

1. לפני בקשת הנאשמת לפיה אין להשיב לאשמה.

2. מדובר בהליך שהוגש כנגד הנאשמת ובן זוגה דאז, לאחר ביקורת שנערכה בביתם ביום 23.6.21 במהלכה נמצאה עובדת זרה בביתם, אשר שהתה בישראל שלא כדין, לאחר שנכנסה לישראל באשרת עבודה מתחום הסיעוד שפגה תוקף ביום 12.9.20. הנאשם, הודה באשמה במסגרת הסדר טיעון ודינו נגזר ביום 23.1.23. הנאשמת טענה, בין היתר, שבן זוגה הוא שטיפל בעניינים אלה במשק הבית, היא לא ידעה שלעובדת הזרה אין אשרת עבודה כדין וכי בן זוגה הציג לפניו מצג שמעמדה של העובדת הזרה מוסדר. לאור האמור כנגד הנאשמת התנהלה פרשת התביעה שהסתיימה בדיון ביום 23.9.24, בתומו העלתה הנאשמת בקשה זו.

3. בתמצית, הנאשמת טוענת כי לא הובאה בפרשת התביעה בדל ראיה להוכחת היסוד הנפשי של העבירות בהן הואשמה בכתב האישום. הנאשמת הבהירה כי אינה כופרת ביסודות העובדתיים בכתב האישום אלא ביסוד הנפשי בלבד^[1].

4. הנאשמת העלתה טענות נוספות בדבר פסילת תוצרי החיפוש שנערך לטענתה שלא כדין.

5. המאשימה טוענת כי מאחר והיסוד העובדתי אינו במחלוקת, משמע הוכח במלואו, הנטל בכל מקרה עובר לנאשמת על מנת להוכיח שלא ביצעה את העבירה. הימצאות הנאשמת במקרקעין בו נתפסה העובדת הזרה ומשמדובר בנתינה זרה המועסקת בביתה והיא נהנית מפרי עמלה,

מביאה למסקנה כי מדובר ביסוד נפשי של לכל הפחות "עצימת עיניים", לטענתה הדבר עולה חקירתה של הנאשמת מ/5 ויש לאפשר את חקירתה על דוכן העדים בבית הדין בעניין זה.

6. באשר לטענות בדבר פסילת תוצרי החיפוש, טענה המאשימה כי טענה זו מקומה להתברר בשלב הסיכומים. לטענתה, ידוע כי מחדלי חקירה אינם מביאים למסקנה גורפת כי הנאשם פטור מלהשיב לאשמה.

התשתית המשפטית

7. סעיף 158 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: **החסד"פ**) מסמך את בית הדין לזכות נאשמים מעבירות המיוחסות להם אם אין הוכחה לכאורה לביצוע העבירות: **"נסתיימה פרשת התביעה ולא הוכחה האשמה אף לכאורה, יזכה בית המשפט את הנאשם - בין על פי טענת הנאשם ובין מיזמתו - לאחר שנתן לתובע להשמיע את דברו בענין; הוראות סעיפים 182 ו-183 יחולו גם על זיכוי לפי סעיף זה"**.

8. כך קבע בית המשפט העליון בעניין **כחלון**^[2] בנוגע לטענת אין להשיב לאשמה:

"בית-המשפט לא יטה אוזן קשבת לטענה שלפיה אין להשיב לאשמה אם הובאו ראיות בסיסיות, אם כי דלות, להוכחת יסודותיה של העבירה שפרטיה הובאו בכתב-האישום, ראיות בסיסיות לענין זה אין משמעתן כאמור ראיות שמשקלן והיקפן אינו מאפשר הרשעה על אתר, אלא כדברי בית-המשפט העליון ב-ע"פ 28/49. הנ"ל, ראיות במידה היוצרת אותה מערכת הוכחות ראשונית, המעבירה את הנטל של הבאת ראיות (להבדיל מנטל השכנוע) מן התביעה לנאשם....."

אין לדקדק בשלב דיוני זה כחוט השערה ולערוך בדיקה מסועפת כדי להסיק אם אכן הוכח לכאורה כל פרט שולי וכל יסוד משני מאלה שהוזכרו באישום. די בכך שיהיו ראיות לכאורה לגבי היסודות המרכזיים של האישום (ראה ע"פ 48/42, הנ"ל)".

9. בית הדין הארצי בעניין **חכמון**^[3] קבע את הדברים הבאים בנוגע לאופן יישומו של סעיף 158 לחסד"פ:

"ההלכה בדבר אופן הפעלתו של סעיף 158 לחסד"פ סוכמה בספרו של קדמי. בתמצית, הובהר כי המשמעות המעשית של העדר הוכחה לכאורה בהקשר של סעיף 158 לחסד"פ היא שאין בראיות התביעה כדי לבסס הרשעה 'אפילו יינתן בהן מלוא האמון, ויוענק להן מלוא המשקל הראייתי':"

'המשמעות המעשית של 'היעדר הוכחה לכאורה' בהקשר זה היא: כי אין בראיות שהוגשו לבית המשפט מטעם התביעה כדי לבסס הרשעה 'אפילו יינתן בהן מלוא האמון, ויוענק להן מלוא המשקל הראייתי'. במצב כזה, אין הצדקה לדרוש מן הנאשם להתגונן; שהרי אין לו בפני 'מה' להתגונן.

להזכיר: '...אין לדקדק בשלב דיוני זה כחוט השערה ולערך בדיקה מסועפת... אם אכן הוכח לכאורה כל פרט שולי וכל יסוד משני מאלה שהוזכרו באישום [בפרשת העובדות] די בכך, שיהיו ראיות לכאורה לגבי היסודות המרכזיים של האישום...' (ע"פ 732/76 כחלון) (ראו: יעקב קדמי, על סדר הדין בפלילים (דיון הוצאה לאור, 2009) בעמוד 1446).

הכרעה

10. לאחר ששקלתי את טענות הצדדים מצאתי כי יש לדחות את טענת הנאשמת שלא להשיב לאשמה.

אציין כי לנוכח השלב בו מצוי ההליך, לא אתייחס באופן מפורט במסגרת ההחלטה לכל הטענות שהעלתה הנאשמת ואף לא אנתח במפורט את כלל הראיות שהוצגו לפניי ואת המשמעות המשפטית העולה מהן, אלא אנמק את החלטתי בקצרה.

11. בעניין **חכמון** אליו הפניתי לעיל, מנה בית הדין הארצי את יסודות העבירה של העסקת עובד זר שלא כחוק, כאשר ניתנה שם התייחסות להעסקה ללא היתר, תוך עבירה על סעיף 2(א)(2) ו-1'ג' לחוק עובדים זרים, התשנ"ה - 1991 (להלן: **חוק עובדים זרים**). גם בכתב האישום מושא הליך זה, הנאשמת נאשמת, בין היתר, בעבירה זו. בעניין **חכמון** נקבע כי מבחינת הוכחת היסוד הנפשי של עבירה זו, נדרשת קיומה של מודעות לרכיבים העובדתיים של העבירה, כאשר נקבע כי מודעות מתקיימת גם במקרה של "עצימת עיניים"^[4]. בהמשך נקבע שם, כי קיימת חזקה שעוגנה אף בסעיף 4'א' לחוק עובדים זרים, לפיה רואים במחזיק במקרקעין כמעסיק עובד זר שנמצא עובד במקרקעין, אלא אם הוכיח המחזיק במקרקעין אחרת^[5].

כמו כן אציין כי בפסיקת בית הדין הארצי נקבעה חזקה עובדתית, לפיה - כאשר אדם נמצא מבצע עבודה באתר מסוים, והעבודה שהוא מבצע נחוצה למחזיק האתר באותה עת - ניתן להסיק כי קיים קשר של יחסי עובד - מעסיק בין מבצע העבודה לבין מחזיק האתר, אלא אם יוכח אחרת (ע"פ 34770-05-10 שרשבסקי - מדינת ישראל, 6.10.11; ע"פ (ארצי) 29340-12-10 קובי שי - מדינת ישראל, 3.11.11).

חזקה זו יושמה בפסיקה הנוגעת להעסקה במשק בית, במסגרת היישום הובהר כי בהיעדר ראיה לסתור, היא חלה על שני בני הזוג המתגוררים בנכס (ע"פ (ארצי) 34795-06-16 מדינת ישראל - גלפנד, 7.2.17).

12. משמדובר בעבירה שיסוד הנפשי הנדרש לה הוא מודעות, ונקבע שגם "עצימת עיניים" היא בגדר מודעות ביחס לעבירה זו, לאור החזקה החלה שבהיעדר ראיה לסתור, העובדה שעובדת זרה עובדת במשק הבית, מקימה חזקה ששני בני הזוג העסיקו אותה, נראה כי על פני הדברים לכאורה (בשלב זה ולצרכי סעיף 158 לחסד"פ) כי עלה בידי המאשימה להוכיח גם את היסוד

הנפשי. עדיין בתום ההליך נדרשת בחינה האם הוכח היסוד הנפשי מעבר לכל ספק סביר.

13. באשר לטענות הנאשמת בדבר פסילת ממצאי החיפוש, כפי שטענה המאשימה, מקום טענות אלו בסיכומים וכפי שנקבע בעניין חכמון "השלב הנכון לבחינת כוחן של הראיות אשר הוצגו בהליך קמא הוא בשלב הסיכומים ורק במקרים חריגים יהיה על בית הדין לפסול ראיות אלה בטרם החל הנאשם את פרשת ההגנה." לא מצאתי שמדובר במקרה חריג המצדיק את פסילת ממצאי החיפוש כבר בשלב זה של ההליך והם ייבחנו במלואם לאחר סיכומי הצדדים.

14. בנסיבות אלה, לא מצאתי לקבוע בשלב זה של ההליך שלא עלה בידי המאשימה, ברמה הלכאורית לפחות, להוכיח את יסודות העבירה שפורטו בכתב האישום ועל כן יש לפנות ולהתחיל בפרשת ההגנה.

15. יודגש כי בשלב לכאורי זה איני צריכה לקבוע שכל היסודות הוכחו, אלא די לקבוע שנוכח הראיות והעדויות שהוצגו לפניי, יש לדחות את טענת הנאשמת שלפיה אין להשיב לאשמה.

16. מועד לשמיעת פרשת ההגנה נקבע ליום 26.1.25 בשעה 13:00. הנאשמת תגיע לדין זה עם כלל עדיה וככל שנדרשת בקשה לזימון עדים תגישה מבעוד מועד, כך שניתן יהיה למסור לעדים את הזימונים בהתאם למועדים הקבועים בדין.

ניתן היום, כ"ו חשוון תשפ"ה, (27 נובמבר 2024), בהעדר הצדדים ויישלח אליהם.

[1] ר' סעיף 17 לבקשה.

[2] ע"פ 732/76 מדינת ישראל נ' כחלון, פ"ד לב(1) 170 (1977).

[3] ע"פ (ארצי) 8205-10-17 מדינת ישראל - חכמון, (29.11.2018).

[4] ר' עניין חכמון סעיפים 11 לפסק הדין.

[5] ר' עניין חכמון סעיף 12 לפסק הדין.